

Tõeliste sõpradega saab kõigest üle

Kristiine Kurema „Jäätunud võõras“

Tänapäev, 2009

See, et meil on vanemad, on täiesti tavaline. Oma perekond, isegi, kui see pole täiuslikult harmoonias, on enamikele igapäevane. Mis saab aga siis, kui ühel ilusal päeval see kõik hävib?

„Jäätunud võõras“ räägibki sellest, kuidas peategelase Maria elu täielikult pea peale pööratakse. Tema maja põleb maha koos emaga, tema isa ei taha temaga enam tegemist teha ja talle tundub, et mitte keegi ei mõista teda. Maria hakkab elama oma naabri Olgaga, toredate 71- aastase vanaprouaga. Õnneks on tema elus ustavad sõbrad ja ka uus klassikaaslane Andrus, kellega nad armuvad. Just siis, kui tundub, et ta elu hakkab jälle ülesmäge minema, tuleb uus šokk- tema isa on leidnud uue elukaaslase ja saab temaga lapse. Ta satub varsti pärast seda uudist haiglasse ja kohtub seal kummalise, aga elurõõmsa tüdruku Siruga. Just tänu Sirule saabki ta oma elu jälle joonde, kuid mitte kauaks. Tulevad uued šokid ja uued probleemid. Õnneks lõpetavad kõik oma kooliaasta edukalt. Paljuski tänu Sirule saavad tegelaste elud korda ja saab ka rohkem nalja.

Maria on noor, armas ja tore tüdruk, kuni tema ema sureb. Raamatus kirjeldatud aasta jooksul tundubki, et ta kasvab justkui lapsepõlvest välja ja näeb elu nagu ta on vahel karm, kuid siiski kaunis ja elamist väärt. „Elu on koomiks. Ühe naljameistri looming.“ Vähemalt nii kinnitab Siru. „Humor on õpitav, see on elu kooskõlas pisarate ja naeruga.“ Just sellised ongi Maria psühholoogiga võrreldava sõbranna kuldsed laused.

Kõige rohkem meeldib mulle, et raamat on kirjutatud minavormis, nii saab teada ka Maria tunnetest ja mõtetest. Samuti on raamatus kasutatud huvitavat lähenemist, eriti just Sirut kirjeldades ja see annab raamatule vaid värvi. Peategelase hoiak ning mõtteviis on noortele väga sarnane ja see teeb lugemise mõnusaks. Sündmused on põimitud nii, et raamatut on võimatu enne lõppu käest panna ja lugemine võib venida isegi öötundidesse. Eriti meeldis mulle, et on kasutatud lisaks eesti keelele ka inglise keelt, sest seda teevad ka paljud noored. Peatükkide pealkirjad on sügava mõttega ja huvitavad, mille üle saab enne peatüki lugemist päris kõvasti juurelda.

Häirima jäid vaid mõned kummalised väljendid, mida tänapäeva noored enam ei kasuta, kuid neid oli vähe ja mõte oli kõigile arusaadav. Raamat oleks võinud olla pikem, kuid sündmuse oli piisavalt ja lõpp oli selge ning arusaadav.

See raamat paneb lugejad kindlasti mõtlema oma enda elu üle ja muidu vinguvad teismelised iseendalt küsima: “Kas mu elu ongi niisugune õudusunenägu, nagu ma seda endale ette kujutan?” Aeg, mis selle raamatu lugemisele kulub, pole kindlasti raisatud!

Raamatu autor Kristiine Kurema on sündinud 1. detsembril 1990 Paines. „Jäätunud võõras“ oli tema esimene raamat. Hiljem on ta kirjutanud ka raamatu „Liblika lein“, mis räägib samuti raskusi läbi elavast noorest neiust Miiast.

Kaisa Vink

Võru Kreutzwaldi Gümnaasium

7.b

Raili Leesalu

Ulakass 2014